GENÇ İŞÇİ

8

15 GÜNLÜK
SİYASİ GENÇLİK
GAZETESİ
3,50 TL.

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİNE YÖNELİK SALDIRILAR BOŞA ÇIKACAKTIR!

SGB DEĞİL FAŞİST YUVALAR KAPATILSIN

SOSYALİST ADI YASAKLANAMAZ

ANLAŞMA'YA HAYIR..!

İPLİK-İŞ

YAŞASIN SOSYALİST GENÇLİK BİRLİĞİ

SGB

10 Ekim 1978

Şahin YILDIRIM

SAM AMCA'nın ÇATAPATLARI !

Türkiye, bundan bir kaç yıl önce yaramazlık yaptığı için, baş patronu Sam Amca'sını oldukça üzmüş ve kızdırmıştı. Sam Amca da "Bu yaramaz çocuğun iyi bir derse ihtiyacı var" demiş ve demesiyle birlikte, Türkiye'ye yapmış olduğu silah satışını, pardon... yardımını durdurmuş ve bu alanda ambargoya başvurmuştu.

Sam Amca ambargo uygulamasını pek ama pek çok sevmektedir. Hele bir kızmaya, kızdırılmaya görsün. Uygulayıverir ambargoyu. Sam Amca'nın ambargo uyguladığı tek ülke Türkiye değildir elbet. Daha nice, niceleri vardır. Hele bir tanesi var ki, senelerdir sürüp, gelmekte. Sam Amca bundan 20 yıl önce de, onun hemen yanıbaşında bulunan Küba'da meydana gelen devrime kızmış. Vay sen nasıl devrim yaparsın, bana karşı gelirsin diye, ekonomik ambargo uygulamış bu ülkeye. O günden bu yana da uygulayagelirmiş hala. Küba bugün sosyalizmin inşasını başarmakta olan bir ülke. Sam Amca'nın iffetinden kurtulmuş, mutlu ve özgür bir halkın yaşadığı sosyalist bir ülke. Bu ülke tüm ekonomik-ticari ilişkilerini diğer sosyalist ve demokratik ülkelerle yaparmış. Ve onun yanında Sam Amca yokmuş ama, dünyanın tüm ilerici-devrimci güçleri ve sosyalist ülkeler varmış, Bu nedenle pek etkilemezmiş Sam Amca'nın ambargosu Küba'yı.

Kısacası Sam Amca bugüne kadar işine gelmeyen, boşuna gitmeyen her şeye karşı ambargo silahını kullanagelmiş.

Her neyse; Sam Amca'nın bize de uyguladığı silah ambargosundan sonra, bizim yetkililer ağlamışlar, sızlamışlar, yalvarmışlar, yakarmışlar kaldırması için Sam Amca'nın ambargoyu. Eeee öyle olur tabii, Sam Amca kızdırılır mı hiç?

Hem sonra, Sam Amca'nın silahları meşhur mu meşhur. Vietnam'da, Laos'ta, Angola'da, Kore'de, İran'da, Nagazaki'de, Hiroşima'da ve benzeri bir çok yerde, milyonlarca insanın, çoluğun, çocuğun üzerinde denenmiş kalitesi şüphe götürmez silahlar. Ayrıca, o silahların üzerinde Sam Amca'nın gözü dönmüş silah tekellerinin, doymak bilmez para hırsı var. Eh, hırs da oldu mu zahir, en iyi mallar çıkıveriyor piyasaya.

Neyse, günler, aylar derken, Sam Amca yaramaz çocuğun uslandığına ikna olmuş olacak ki, kaldırıvermiş ambargoyu. N'apsın, o da para kazanacak tabii. Satacak silahları, indiriverecek cebine milyarları. Hem sonra Türkiye dediğin Sam Amca'sını çok sever. Silahları ona çevirecek değil ya. Tasmanın ucu onun elinde nasıl olsa. İstediği yöne götürür, istediği yöne çevirtir silahları. Gelgelelim ambargo kalkmış, kalkmış ama Sam Amca'nın bazı şartları var.

Demiş ki; Bak, ben senin amcanım. Gerektiğinde sever, gerektiğinde döver, gerektiğinde söverim. Bir daha yaramazlık yapmak yok. Hem sonra benim, senin ülkende 5 tane kapalı olan üssüm var. Bu üsleri derhal açacaksın. Açacaksın ki, ben de kendi güvenliğimi, tabi ki seninkini de sağlayabileyim. Üslerden Sovyetler ülkesini gözleyip, izleyebileyim. Ve gerekirse paravan ederek üsleri, bu ülkeye saldırabileyim. Sadece bu ülkeye değil elbet. Orta-Doğu'daki bazı ülkelere ve benzerlerine de. Öyle demeyin, yapar mı yapar. Söylendiğine göre atom bombası bile bulundururmuş bu üslerde Sam Amca. Kimbilir şimdi nötron bombası da getirir belki.

Eh, bizim yetkililere sorarsanız, istek oldukça makul. Heriften hem silahları alacaksın, hem de bu küçücük isteğini yerine getirmeyeceksin. Olmaz böyle şey. Hem sonra Sam Amca'nın düşmanı bizim de düşmanımızdır demişler ve paçaları sıvadıkları gibi açıvermişler üsleri

Ambargo kalkmış ya, bizim yetkililer oldukça sevinmişler. Büyük bir başarı elde etmişler çünkü. Nasıl da kaldırtıvermişler ambargoyu ama. Hem sonra istediklerini yaptırmışlar, yenmişler kimsenin kafa tutamadığı Sam Amca'yı kendi küçük kafalarınca. Şimdi bütün dünya vay canına, Sam Amca'yı dize getirdiler! diyecekmiş. Yalnız bir şey var. Ambargo kalkmış ama, üsleri açmışlar. Bunu nasıl izah etsinler acaba. Eeee ne var birader. O kadarcık ta olsun canım. Türkiye'de topraktan bol ne var. Ufacık bir kısmını Sam Amca'nın hizmetine sunmuşuz. Çok mu yani. Ayrıca bu işi yapan sadece bizmiyiz. Daha pek çok ülkede, pek çok üssü var Sam Amca'nın. Hem sonra başka yolu da yoktu ki bunun. Ambargoyu kaldırtıyorsun, üsler kalkmıyor, üsleri kaldırıyorsun, ambargo kalkmıyor. İkisini bir kaldırmak mümkün değil ki. Sonra bir de dostluk var serde.

İşte böyle Sam Amca'nın çatapatlarının hikayesi. Bugünlerde oldukça kabarmış bir leylek veya benzeri bir şey gördünüz mü, hemen anlayın ki o leylek, meylek değil, ta; bizim hükümetimizin vatanperver fertleridir.

Ambargo kalktı. Bizimkiler silahlarına kavuştu. Sam Amca da üslerine. Alan memnun, satan memnun. Kısacası herkes halinden memnun. İyi hoş ama bu işte bir terslik var. Şu gayri-memnun yüzbinlerce, milyonlarca Türk ve Kürt emekçisi n'olacak?N'olacak birader. Son model silahlarımız var artık. Tara gitsin hepsini. Sam Amca'ya düşman, bize de düşman. O halde mesele yok.

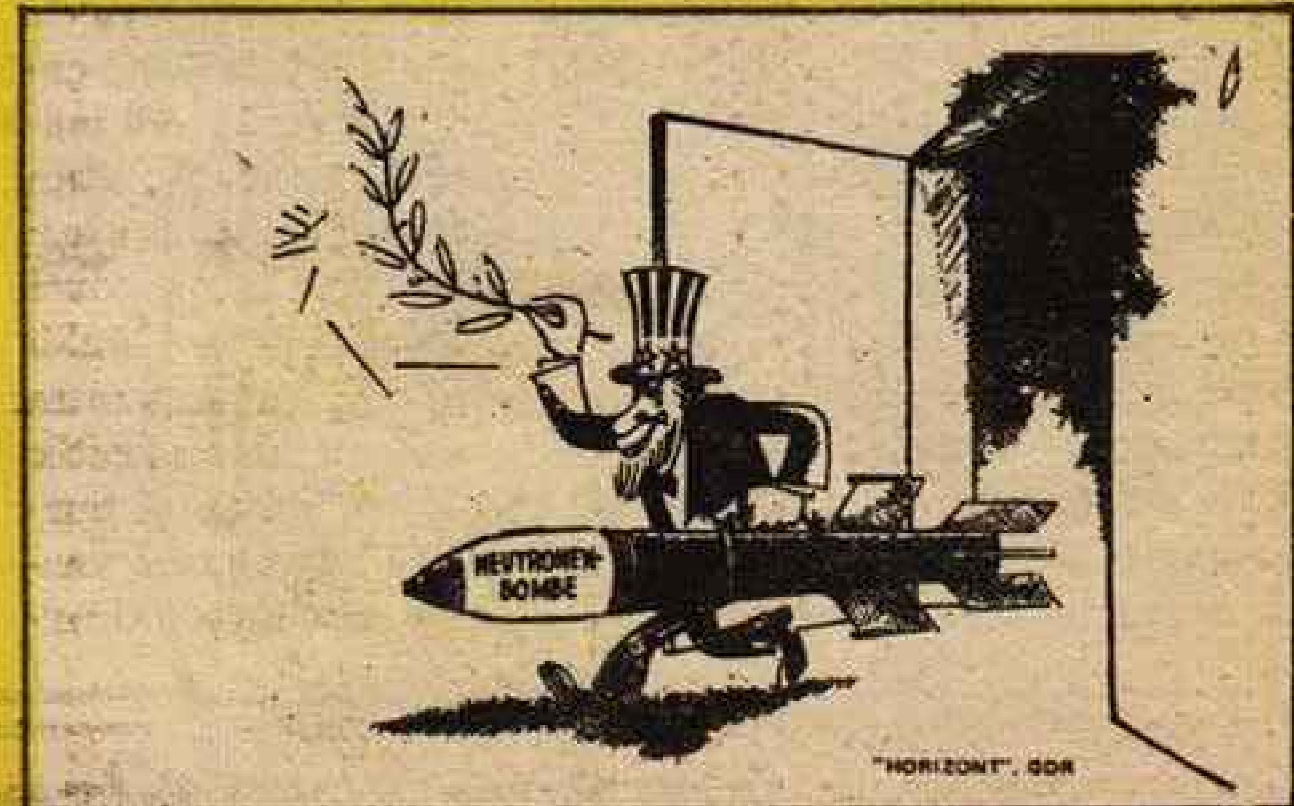
Tara geçersin...

Tarayıp geçiyorsun...

Tarayıp geçemeyeceksin...

Milyonların; "Üslere Hayır!", "Kahrolsun Emperyalizm!", "Silahlanma Yarışma Son!"diye haykıran sesini dindiremeyeceksin. O heybetli ses ki; Sam Amcanla seni çılgına çeviren, bir daha dirilmemek üzere silindir gibi ezip, geçecektir!

Her şey biline, ama bu da iyi biline!..

"HORIZONT", DDR

SOSYALİZM KAZANACAKTIR!

Vural ÇAKIR

Sosyalist Gençlik Birliği'nin Tüzüğünün onaylanması amacıyla açmış bulunduğu kampanya ile ilgili olarak SGB Genel Sekreterinin bir yazısını yayımlıyoruz.

Oğuz ÖNDERER

Burjuvazi tarih sahnesine "mezarının kazıcısı" ile, işçi sınıfı ile birlikte çıktı. Sahne açıldığından beri de mezarı kazılıyor. O günden bugüne çok zaman geçti, köprünün altından çok sular aktı ama bu gidiş durmadı. Son sömürücü sınıf olan burjuvazi yok olmamak için binbir türlü yol denedi ama mezarının kazılmasını engelleyemedi. İşçi sınıfının ideolojisini, bilimsel sosyalizmi geçen her gün daha fazla sayıda insan benimsedi ve uğruna mücadeleye katıldı. Nihayet 1917 güzünde, bir ülkede gerekli şartlar oluştu. Sömürü sistemlerini birbirlerine bağlayan zincir en zayıf olduğu yerden ve Dünya'nın en büyük ülkesinde koptu. İşçi sınıfı iktidarı ele aldı. Gömülme süreci daha bir hız kazandı. Şimdi Dünya'nın üçte birinde burjuvazi gömüldü. Şimdi Dünya'nın üçte birinde sosyalizmin bayrağı dalgalanıyor. Geri kalan bölgelerde de işçi sınıfı, etkisini hissettiren ve iktidar kapılarını zorlayan bir güç; sosyalizm, milyonlarca insanın rehberi.

Türkiye ve baskı; bu iki kelime birbirinden kopmaz oldu. Türkiye burjuvazisiningeleneksel despotluğu sürdü gitti. Sürdü gitti ya, ecelin ilacı yok. İşçi sınıfımızın ilk önderleri; Mustafa Suphi, Ethem Nejat katledildi. Halkın öncüleri öldürüldü, zindanlara konulup gün yüzü gösterilmedi. Sosyalizm ve sosyalist örgüt kurmak yasaklandı. "Sosyalistim" demek suç sayıldı, diyenler işkencelerden geçirildi. Ne var ki, söyledik ya, tarihi ne insanlar, ne de tek başına burjuvazi yazmıyor. Gelişen, güçlenen ve toplum hayatına damgasını vuran güç işçi sınıfı ve bilimi. O'nun mücadelesi yasak duvarlarını çatlatıyor, yıkıyor. Sosyalizm bir sürü kısıtlayıcı hükme rağmen bu mücadelenin sonucu serbest oldu. Sosyalist adıyla partiler kurulabildi. Sosyalizm serbest olmasına olmuştu; olmuştu ama bu burjuvazinin isteğiyle değil, gelişen Dünya ve Ülkemiz koşullarının dayatmasıyla gerçekleşmişti. Ve bu durum hiçbir zaman için burjuvazinin hoşuna gitmiyordu. O hep geriye dönüşün yollarını aradı. Mevcut kısıtlamalar bir yana yeni yeni kısıtlamalar getirmeye, engellemelerde bulunmaya hiç değilse uygulamada kazanılmış hakları gaspetmeye çabaladı. Şu sıralarda bunun en açık örneği Sosyalist Gençlik Birliği üzerinde veriliyor.

SGB 28 Ocak 1977'de resmen kuruldu. Kurulur kurulmaz da baskılarla yüzyüze kaldı. Elbette Türkiye'de yaşayanlara bir sosyalist örgüte baskı yapıldığından, çalışmalarının engellenmeye çabalandığında söz etmek malumu ilan etmek olur. Bu tür uygulamalar tüm halktan yana örgütler için günlük hayatın bir parçası olmuştur. Ama bütün bunlar içerisinde SGB'nin baştan beri özel bir yeri olduğunu söylersek abartmış olmayız. Çünkü SGB bizim bilebildiğimiz kadarıyla daha kuruluşunun haftasında kapatılan ilk örgüt oldu. Nedeni; demokratik kitle örgütlerinin düzenlediği bir miting ve yürüyüşü burjuvaziye sabote ettirmemesi. Burjuvazinin ajanlarına karşı bu kitlesel gösteriyi koruması. İş bu kadarla da kalmadı. Üç aylık kapatmadan sonra sudan sebeplerle SGB bir kez daha kapatıldı. Bu arada kapatılan şubelerinden, hakkında açılan davalardan, cezaevine konulan üye ve yöneticilerinden söz etmeye yerimiz yetmez.

Nihayet, aradan neredeyse iki yıl geçmesine rağmen SGB tüzüğüonaylanmıyor.Çeşitli kereler İçişleri Bakanlığı Tüzüğü onaylamadan geri gönderdi. Gerekçeleri İsmimizin başındaki kelime. SOSYALİST kelimesi. Tabi belgelere yazdıkları, görünürdeki gerekçenin sözünü ediyoruz. "Sizin adınızdaki sosyalist kelimesi" diyorlar "bazı siyasi partilerin adını andırıyor. Bunun için adınızı değiştirmezseniz tüzüğünüzü onaylamayız". Hatta örgütümüzü kapatacak ve kurucularını da mahkemeye vereceklermiş. Türkiye'de "demokratik" adlı pekçok dernek var, "demokratik" adlı parti de. Dahası "milliyetçi" adlı sendika konfederasyonu var, aynı adlı faşist parti de. Zaten istedikten sonra her derneğin siyasi partilere benzeyen bir yanı bulunabilir. Dolayısıyla SGB Tüzüğünün onaylanmamasının esas gerekçesi bu olamaz. Esas gerekçe bu olmadığına göre geriye ne kalıyor: Burjuvazinin sosyalizme olan nefreti ve "bari sosyalizmi işçi, köylü ve öğrenci gençliğe yasak edeyim" hevesi. Yılların emeği sonucu ulaşılan mevziden sosyalistleri geri atma cabası.

Ne var ki böylesi bir çağda ve bugün varılan noktada bunu becerebilmek her babayiğitin harcı değil. Gerçi daha önceleri becerebilmişler, bazı gençlik örgütlerinin adlarını değiştirebilmişlerdi. Ama bu defa karşılarında bilimsel sosyalistler ve onların çok yönlü mücadeleleri var. Onlar sessizce "pes" demeyi hiçbir vakit yeğlemediler. Bundan sonra da yeğleyecekleri yok. SGB, bu doğrultuda Tüzüğünün onaylanması için, konuyu demokrasi güçlerine mal etmek için bir kampanya açtı. Sömürücülerin kendisine dayattığını değil, kendi istediğini sömürücülere dayatmayı seçti. Başta genç işçiler, öğrenci ve emekçi genç köylüler örgütlerinin Tüzüğünün onaylanması için seslerini yükseltiyorlar. Kampanya'nın başarıya ulaşmasının teminatı da herşeyden önce onlar. Örgütlerine sonuna dek sahip çıkacak, O'nu gericiliğin her türden saldırısına karşı gözbebekleri gibi koruyacaklar. Kuşkusuz bu kampanyayı desteklemek yalnızca sosyalistlerin değil, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünden yana olan herkesin, tüm demokrasi yanlılarının görevidir.

Evet, şimdi Dünya'nın üçte birinde sosyalizmin bayrağı dalgalanıyor. Geri kalan bölgelerde de işçi sınıfı etkisini hissettiren ve iktidar kapılarını zorlayan bir güç, sosyalizm milyonlarca insanın rehberi. Bir çağ kapanıyor ve yeni bir çağ açılıyor. Sömürünün ve zulmün kökü kazınıyor. Ne denli zor günlere gebe olsa da Türkiye'de aynı çağdadır ve aynı yola girecektir. Burjuvazinin saldırıları bertaraf edilecek ve son saldıran kazanacaktır. İnkâr götürmez ki kazanan sosyalizm olacaktır!

Sosyalist ismi yasaklanamaz, SGB kapatılamaz!

İşte beden eğitimine verilen önem

Lüzumsuz bilgi kalksın, beden eğitimine daha fazla önem !

Genel olarak, Türkiye'de spor bir amaç değil, araç olarak kullanılmıştır. Egemen sınıflar sömürüsünü gizleyebilmek için, kitlelerin dikkatleri bu alana çekilmek istenmiştir. Türkiye, spora ilgi duyanların en çok olduğu ülkelerden bir tanesi, ama bu ilgi seyirden öteye gitmemekte, bu da egemen sınıfların çıkarlarına uygun düşmektedir.

Sporda izlenen bu politika orta öğrenimde daha açık olarak görülmektedir. Beden eğitimine laf olsun gözüyle bakılmakta, liseli gençliğe spor faaliyetleri için hiç olanak tanınmamaktadır.

Orta okul ve liselerde beden eğitimi araçları öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. Okullarda spor araçlarının yeterli olmaması gençliğin spor yapmasını engellemektedir. Her okulda öğrencilerin eşofman alması zorunluluğu konur. Mali durumu iyi olmayanlar bile ailesini güç durumlara sokarak almak zorunda kalırlar.

Eşofman, ayakkabı vs. gibi malzemelerin ve spor tesislerinin yapımı için Milli Eğitim Bakanlığı'ndan ödenek ayrılmalıdır.

Eğitim programlarında beden eğitim dersi haftada bir saat olarak konmaktadır. Bu bir saat içinde spor yapmak düşünülecek şey değil. Kaldı ki, bu ayrılan saatin yarım saati giyinmek, soyunmakla geçiyor. Geriye kalan 20 dakika ise yoklama, sağa dön, geriye dön, paydosla bitiyor. Buna da beden eğitimi deniyor. Bu aldatmacadan başka birşey değildir.

Orta öğrenim alanında her öğrencinin spor yapabilmesi için, spor malzemelerinin temin edilmesi, ders saatlerinin fazlalaşması gerekmektedir.

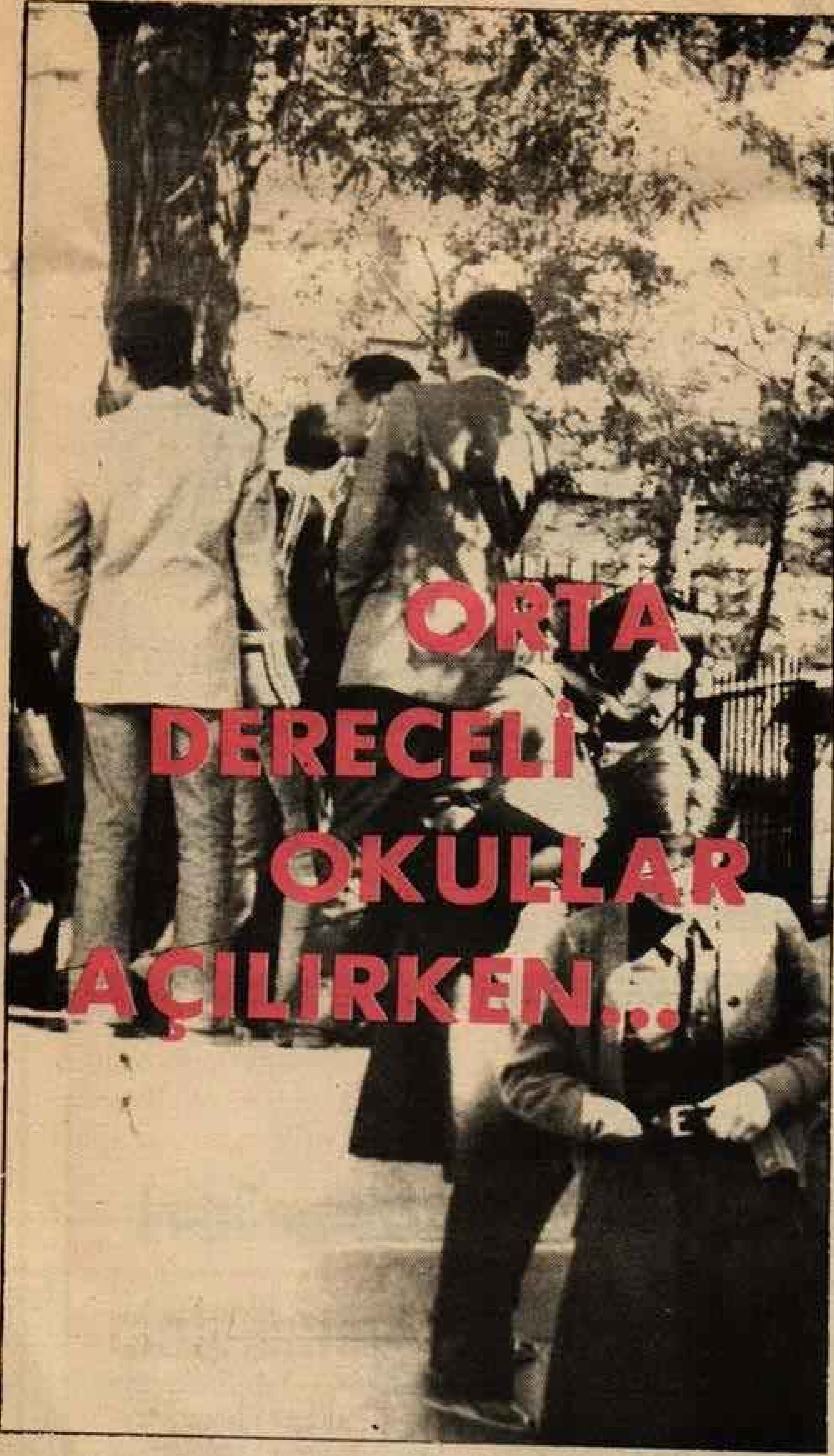
Meslek okullarında sömürüye son!

Meslek liseleri bugün bir avuç çıkarcının servetler kazandığı sömürü alanları haline gelmiştir. Meslek okullarının çoğu bölümlerinde öğrenciler öğrenim saatlerinin yarısında bir işçi gibi çalışmakta ve değer üretmektedir. Bunun karşılığında ise hiç bir şey almamaktadır. Atelye çalışmalarının yapılmadığı bölümlerdeyse sene boyunca verilen eğitimin karşılığı olarak öğrenciler yazın staj ismi altında diğer bölümlerdekinden daha uzun bir süre çalışmakta ve sonunda ya hiçbir ücret almamakta ya da aldığı ücret gülünç denebilecek bir düzeyde kalmaktadır. Stajlarda öğrencilerin 8 saat çalışmalarına rağmen çok düşük ya da hiç ücret almamaları maruz kaldıkları sömürüyü açıkça göstermektedir. Fakat bunun yanısıra öğretim yılı boyunca sürdürülen 4 saat atelye uygulamaları da ağır bir sömürüden başka birşey değildir. Öğrenciler bu saatlerde çeşitli yerlerden ısmarlanan malları ürettiklerine ise; döner sermayeyle işleyen ve kapitalist sömürü düzenin parçası, bir ticari kuruluş haline gelen okul idaresi el koymaktadır. Stajlarda ve atelye saatlerinde bir işçi gibi çalışan ve hiçbir sosyal güvencesi olmayan meslek okulu öğrencisinin adının öğrenci olması; emeğinin karşılığının verilmemesini ve ürettiklerine el konmasını haklı göstermez. Tüm alanlarda çalışanlar için eşit işe eşit ücret ödenmeli ve meslek okullarındaki aldatmacaya son verilmelidir.

Ortaöğretim gençliğinin demokratik talepleri:

* Anti-demokratik yasa ve yönetmelikler kaldırılsın! Gerekli yeni yasa ve yönetmelikler öğretmen, öğrenci ve velilerin katılmasıyla hazırlanmalıdır!
* Silahlar için bütçe'den ayrılan ödenek kısılsın! Ortaöğrenimin ödeneği artırılsın!
* Öğretmen tayinlerinde bölgesel eşitsizliğe son!
* Her okula yeterli sayıda ders araç ve gereci!
* Her okulda bir kitaplık! Kitaplık sorumluları öğrenciler olmalı ve seçimle işbaşına gelmelidir!
* Beden eğitimi dersleri artırılsın, gerekli araç gereç sağlansın!
* Mesleki ortaöğrenimde döner sermaye sömürüsüne son! Staj, sömürüsüne son! Eşit işe eşit ücret!
* ÜSS aldatmacasına son! Herkese yüksek öğrenim hakkı! Herkese üniversiteye girişte eşit hak!
* Ortaöğrenim programlarındaki ırkçı-şoven asimilasyoncu öğeler çıkarılsın! Kürt gençliğine kendi dilini ve kültürünü öğrenme hakkı!
* Sovyet düşmanlığına son!

Sovyet düşmanlığına son!

Okullar açılıyor, orta öğrenim gençliği yeni bir öğrenim yılına giriyor. Emekçi ailelerini yeni zorluklar bekliyor. Hayat pahalılığı günbegün artarken emekçi aile çocuklarının okuma imkanları hergün daha fazla kısıtlanıyor. Emekçiler bu hayat pahalılığı içerisinde çocuklarını binbir güçlükle okutmaya çalışırken öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini ortadan kaldırmaya yönelen faşist saldırılar onlara ağır darbeler indirmektedir. Buna karşılık orta öğrenim gençliğinin anti-faşist mücadelesi yükseliyor.

Orta öğrenim gençliği faşist işgallerin kırılması ve faşist saldırıların püskürtülmesi görevini üstlenerek genel anti-faşist hareketteki yerini alıyor. Kuşkusuz bu kadarla kalmıyor. Liseli gençlik eşitlizliğin, adaletsizliğin, baskıların ve bozuk eğitimin esas sorumlusuna, kapitalizme karşı mücadelenin saflarına katılıyor. Faşizme karşı mücadeleyi sosyalizm mücadelesiyle birleştiriyor. Önümüzdeki öğrenim yılı mücadelenin yoğunlaşacağı ve bu doğrultuda güçlü adımların atılacağı bir yıl olacaktır.

Ders kitaplarındaki MC artıkları temizlensin!

Milliyetçi Cephe iktidara gelir gelmez ilk yaptıklarından biri zaten çağ dışı olan ders kitaplarını, daha fazla ırkçılık daha fazla şövenizm kokan ders kitaplarıyla değiştirmek olmuştur. Bunun en açık örneklerine MC döneminin ahlâk ve tarih kitaplarında rastlamak mümkün. Örneğin ahlâk kitaplarında bir işçi ile bir doktorun şerefinin bir olamayacağı, alevilerin ahlaksız ve ikinci sınıf vatandaş oldukları savaşın kutsal ve ebedi olduğu anlatılırken tarih kitaplarında Türk ırkının en üstün ırk olduğu iddia edilmekte, istila savaşları ve katliamlar övülmekte, ezilenler, baş kaldırdığı Şeyh Bedrettin isyanı gibi hareketler ise lanetlenmektedir. Bir bilim kitabı niteliğini taşıması gereken kitapta kurtların yol gösterdiğinden bahsetmekte, başka bir çok bilim dışı olaylara öğrenciler inandırılmak istenmektedir.

Bu kitaplarda burjuvazi tüm gericiliğini, ırkçılığını ve savaş kışkırtıcılığını iğrenç bir şekilde sergilemektedir. Para babaları, bu kitaplarla insanlığa değil kendilerine hizmet edecek, kafası ırkçılık, gericilik ve savaş kışkırtıcılığıyla bulanmış insanlar yetiştirmek istiyor. Bu çağdışı eğitime ve gerici ders kitaplarına karşı mücadele etmek bir insanlık görevidir. Okullar açılırken bu konudaki talebimiz MC döneminin ırkçı, şöven ve gerici artıklarının temizlenmesi ve çağdışı eğitime son verilmesidir.

Önlerinde zorlu bir yıl daha var. Ama mücadele zorlukları aşarak yükselecek!

Eğitimin demokratikleştirilmesi için ileri!

Gecekondu gençliği kavganın odağında yerini alıyor!

Ankara'nın çeşitli gecekondu mahallelerinde genç arkadaşlarla konuşup sorunlarını öğrendik. Tiyatroya, sinemaya, eğlence, dinlenme yerlerine gitme olanağı olmayan kişiler oturuyor bu mahallelerde. Genç erkeklerin çoğu boş zamanlarını kahvelerde geçiriyor, kızlar da çoğunlukla evde oturmak zorundalar.

Ankara-Yayla mahallesinde 14-15 yaşlarında birkaç kız arkadaşla konuştuk. Bir evde toplanmış oturuyorlardı. Bizimle konuşurken bir yandan da çeyizlerini işlediler. "Biz gelmeden neler konuşuyordunuz?" diye sorduk. "Havadan sudan" dedi içlerinden biri" "Ne yapalım ki" dedi. Ben okuma yazma bilmem. Zaten burada kızları ilkokuldan sonra okutmazlar. Dışarı da çıkamıyoruz. Arada toplanıp oturuyoruz böyle. "Başka biri kuran kursu"na gittiğiği söyledi. Kadın hoca geliyor diye babası yolluyormuş. Şimdiye dek mahallede başka kurslar açılmamış. Başka mahallelerdeki kurslara da babaları, ağabeyleri izin vermediği için gidemiyorlar. Bir kız arkadaş "Ankara'ya ancak senede birkaç defa inebiliyoruz. O da giyecek almak için" dedi. "Kitap okuyor musunuz?" diye sorduğumuzda "bulursak okuruz" diye cevapladılar. "Arada birisi, ağabeylerimiz filan getirince okuyoruz."

Erkek arkadaşlara işten çıkınca neler yaptıklarını sorduk: "Kahveye gideriz" dediler. "Kâğıt oynarız, televizyon seyrederiz, bazen arkadaşlarla sohbet ederiz.", "Başka?" dedik. "Başka ne olsun" diye sordular.

Başka neler olabilir? Ankara Kuşcağız mahallesinde Gecekonduları Kalkındırma ve Kültür Derneği kurulmuş üç yıl kadar önce. Mahallenin kanalizasyon tesisatının yapılması, yolun düzeltilmesi, otobüs seferlerinin sıklaştırılması gibi istekler için çalışmışlar. Dernekte bir de kitaplık var. Gençler boş zamanlarında kitap okuyor, konuşuyor, tartışıyorlar burada. Özellikle genç erkek arkadaşların kahvelerden kurtarılıp, onlara okuma, düşünme, sorunlarını tartışma alışkanlığı kazandırılması açısından çok gerekli bu. Hatta bu olanak yoksa kahvelerde birer kitaplık kurulması, gençlerin boşa harcayacakları zamanda kitap okumalarının sağlanması bile yararlı olur.

Kız arkadaşlar için yapılabilecek çalışmalar daha değişik. Kızların evden çıkmaları, derneğe gitmeleri, hatta evde kitap okumaları aile baskısı yüzünden hemen hemen olanaksız. Bayanların öğretmenlik ettiği okuma-yazma kursları zamanla kitap okuma alışkanlığı da kazandırabileceği için çok yararlıdır. Biçki-dikiş kursları kız arkadaşların becerilerini geliştirmelerine yardım edecek, sosyal çevrelerini geliştirecek ve aile baskısının kırılmasına da yardımcı olacaktır.

Gecekondularda yaşayan genç kız ve erkek arkadaşların ve genel olarak da gecekondu sorunlarının gerçek çözümü insanın insanı sömürmediği bir düzende sağlanabilecektir. O yüzden gecekondu gençliği bu gerçek çözüm için verilen kavgada ve bu kavganın gençlik örgütü SGB' de yerlerini almalıdır.

Şartlandırma zincirlerini birer birer kırıyor ve kavganın odağında yerlerini alıyorlar da, Kuşcağız gençliği gibi...

Gecekondu affı ilan edilmelidir!

İmar ve İskan Bakanlığı 28 Ekim tarihinde bir açıklama yaparak bir af çıkarıldığını ilan etti. Ankara dışında kalan tüm belediyeler dahilinde uygulanmak üzere "imar affı" çıkarılmış. "İmar affı" sözünü tırnak içine aldık. Çünkü bunun affa benzer pek az bir yanı var. İmar ve İskân Bakanı TRT'de yayınlanan ve gazetelerde de çıkan açıklamasında kapsam dahiline girmeyen o kadar çok yapı saydı ki doğrusu bu affın kapsamına neler giriyor merak ettik. Evet yalnızca şehir imar planlarına aykırı bazı yanları olan bir takım apartmanlara ruhsat verilmesi kararlaştırılmış. Zaten onların pek çoğu yolunu yordamını bulup -bu onların kabahati değil kuşkusuz- ruhsat alabiliyorlardı. Özellikle büyük kentlerimizde imar sorunu denince ilk başta akla gelen gecekondular olur. Söz konusu uygulama ise gecekonduları kapsamına almıyor. Halbuki çözülmesi gerekli olan esas sorun; gecekondular sorunudur. Her seçim öncesi gecekondulara tapu dağıtacaklarını söyleyenler ise şimdi bu önemli konuyu gözardı ediyorlar. Tıpkı MC döneminde olduğu gibi gecekonduya jandarma, polis ve yıkım araçları gönderme yoluna gidiyorlar. Büyük şehirlerin çevrelerinin gecekondularla dolu olması imar yönünden ve daha bir çok yönden olumlu birşey değildir. Ama gecekondular eğer varsa suç o gecekonduları inşa edip bir çatı altına kavuşanlarda değil, böylesi sağlıksız kentleşmeye yol açan düzendedir. Gecekondu halkı daha fazla mağdur edilmemeli, gecekondulara tapu dağıtılmalıdır. Uzun vadede devlet daha uygun konutlar yapma işine başlamalıdır.

KÜBA İZLENİMLERİ

Ahmet ÜNVER

Havana'ya inişimizin ertesi günü, Moncada Baskını'nın 25. Yıldönümü törenlerine katılmak üzere Santiago de Cuba'ya gidiyoruz. Fransız ve İtalyan delegeleriyle aynı vagonda, 1200 km. uzunluğundaki "Yeşil Timsah" Küba'yı bir uçtan öbür uca bağlayan Trans Cuba demiryolu üzerindeyiz. Havana, bu demiryolunun batı ucuna yakın, Santiago ise en doğuda, son istasyon. Bu ana demiryolundan birçok yerde, kuzeye ve güneye ikincil yollar ayrılıyor. Ülkenin her yanı demiryollarıyla birbirine bağlı. Bu ulaşım ağı düzgün karayollarıyla tamamlanıyor.

"Yapılar, yollar ve ırmaklar dışında her yer yemyeşil..."

Bu yolculuğun her anında Küba'ya neden "Yeşil Timsah" dendiğini daha iyi anlıyoruz. Yapılar, yollar ve ırmaklar dışında heryer yemyeşil. Toprağı görmek olanaksız. Gözalabildiğine şekerkamışı ve mısır tarlaları, uçsuz-bucaksız çiftlikler, meyve bahçeleri, henüz tarıma açılmamış kesimlerde ise geniş palmiye ormanları... Seyrine doyum olmayan bu görünümün tadına geniş ve rahat koltuklarımızda "Mango" suyumuzu yudumlaya yudumlaya varıyoruz. Mango, Küba'ya özgü sayısız meyvelerden biri. Tadı şeftali ile ayva karışımı gibi. Bu da bir tür palmiye ağacında yetişiyor. Mango dışında palmiye ağaçlarında yetişen bir sürü meyvesi var Küba'nın. Adanın bitki örtüsüne egemen olan bu ağaç, Küba'nın ambleminde de yeralıyor.

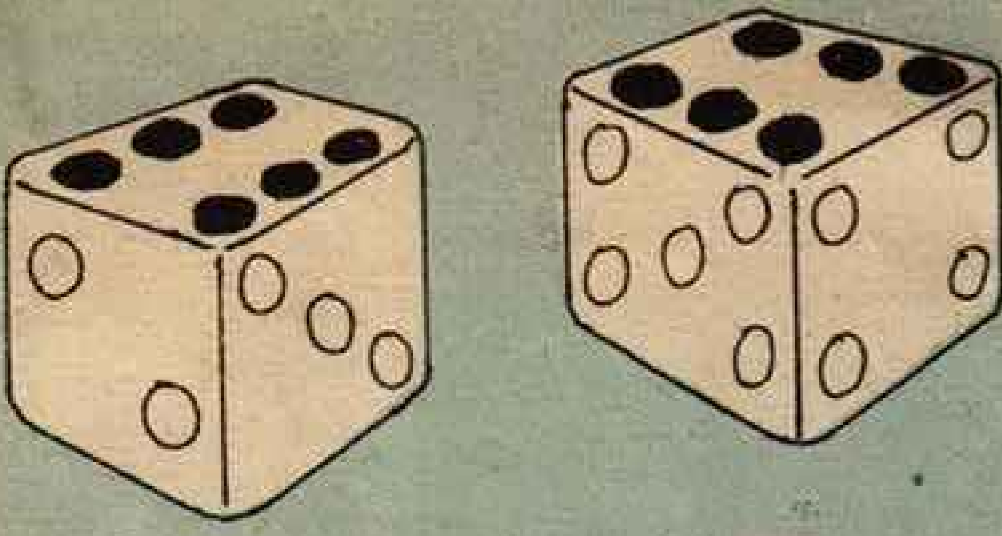
Yolculuğun ilk saatlerinde herkes sessiz, karşı karşıya olduğumuz eşsiz doğal güzelliğin etkisi altında. Yalnızca, trende yol boyunca süren müzik yayını, sıcak Latin Amerika melodileri duyuluyor. Vagondaki arkadaşların bir kısmı kazaklarına, ceketlerine bürünüyor. Yola çıkmadan önce, 40 derece sıcakta tren yolculuğunun çok zor olacağını düşünmüştük oysa. Trendeki soğuk hava düzeni bazı arkadaşların üşümesine bile yolaçtı. Santiago ve Havana'da gittiğimiz sinema, tiyatro, konferans salonu, fabrika ve işyerlerinde de aynı durumla karşılaştık. Tatlı bir serinlik hüküm sürüyor toplu mekânlarda, insanların topluca bulundukları yerlerde. Bilim ve teknikteki gelişmeler 180 km. uzağımızdaki ABD'de yapılara dokunmadan insanların topluca-kadın, erkek, çocuk, yaşlı- katledilmesi için kullanılırken Sosyalist Küba'da insanların daha rahat yaşaması için, doğal koşullara karşı mücadelede kullanılıyor.

16 saat süren yolculuğumuzun 12 saati dümdüz bir ovada geçti. Adanın yalnızca doğusunda dağlar, tepeler var. Orta ve batı kesimlerinde yükseklik 200-300 metreyi geçmiyor. Yolculuğumuz boyunca yeşillikler içinde canlı renklerle boyanmış bakımlı yeni yapılara rastladık. Kübalı rehber arkadaşlar, bunların ortaokul ve liseler olduğunu söyledi. Okulların çevresindeki geniş alanlar da bu okullara ait çiftliklermiş. Öğrendiğimize göre, öğrenciler bir yandan bu okullarda okurken, diğer yandan da kendi besin gereksinmelerini karşılamak için okulun çiftliğinde tarımla uğraşıyorlar.

(DEVAM EDECEK)

Anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk!

DÜŞEŞ...

Türkiye'nin dört bir yanından "şehrin taşı toprağı altındır" diye gelenler. O gelenler ki... Köyünde ya çok küçük bir toprağı vardır, ya da hiç yok. Ya başlık parası biriktirmek için ya da geçimini sağlayabilmek için yığılırlar "düşeş" denilen işçi pazarlarına. Bazıları öylesine zor durumdadır ki, paraya öylesine ihtiyaçları vardır ki, hakkının yarısına bile çalışmaya razı olurlar. Böyle olmasına rağmen çoğu günlerde iş bulamazlar. Kimi zaman aç aç dolaşır, ömründe görmediği şeyleri süslü camekanlarda seyrederler. Ve parasızlık, açlık öyle bir kerteye gelir ki açar elini göğe düşeşi tutturamayan. "Tanrım, niye bizi böyle sefil ettin...". Diye seslenirler boşluğa. Bilmezler ki onların bu sefilliğinin nedeni gaipten gelen bir ses gibi bilinmez birşey değildir.

Sabahın beşinden itibaren dolar Ankara düşeşi. Üstlerinde iş elbiseleri, kimisi de malzemeleriye bir köşede beklemeye koyulur. Yanlarında genellikle bir de azık çantası vardır. Ekmek, zeytin, domates., kimi zaman da yumurta...Hepsi bu kadar.

Derken bir taşaron veyahutta bir mütahit çıkagelir. İşçi lazımdır ona ama o, bunu açıkça söylemez. İşi ucuza kapatmak istemektedir ve "aslında pek de ihtiyacım yok ama şu allahın gününde birkaç gariban nasiplensin istiyorum." Ve daha buna benzer birçok laf eder. Etrafında o anda en az 50-100 işçi toplanmıştır. Taşaronun götüreceği işçi ise 5, bilemedin 10 tanedir. Pazarlık çok geçmeden başlar.

Hasan amcanın çoluğu çocuğu köyünde ondan para beklemektedir. Düşünmez kendi çektiğini, düşünmez kendi çektiği sefilliği, ama ya onlar... Civan Ahmet'in yavuklusu köyde onun yolunu gözlüyor.... Ya Kürt Bekir, ağaya geçen yılın buğday borcunu ödemezse bu yıl için un da alamaz ve aç kalır çoluk çocuk.

- Biz gideriz beyim, 100 liradan diyorsan 100 liraya da gideriz.

Ve giderler... Kürt Bekirler, Civan Ahmetler, Hasan amcalar... Arkalarında onlarca, yüzlerce bükük baş... Ve taşaron sevinçlidir. Öyle ya 200 lira yerine 100 liraya işçi tuttu. Arkalarında kalan yüzlerce işçinin burnunu da sürttü(!) Hele pazarlık eden o adam. Hele o adam. "aldın mı şimdi 200 lira gündeliği diye mırıldanır, aldın mı! Arkasından da ağız dolusu bir kahkaha fırlatarak yanında işçiler olduğu halde yoluna devam eder.

... Size boşuna mı para veriyoruz lan? Çalışsanıza eşşolu eşşekler!

Güneş ve sıcak öylesine acımasızdır ki... Sabahın yedi buçuğundan beri çalıştıkları halde hala paydos verilmemiştir. Saat öğlenin birbuçuğudur ve Hasan amca bitkindir, yorgundur. Alnından sızan tuzlu terler gözlerini yakmaktadır.

Yorgunluk öylesine öfkeli yapmıştır ki Hasan amcayı isyan edesi gelir. Parasınadaa işinedeee, lanet ol... Bitiremez lafını. Aman aklını başına topla, ne oluyor sana der kendi kendine... Ne oluyor. Ya köydekiler, geldiğim gibi nasıl dönerim oraya beş parasız. Süleyman'la Ünal'ın okulları açılacak yakında. Önlük, yaka, defter, kitap, kalem lazım. Küçük Zeynep'e kışlık bir pabuç., kocakarıya da bir fanila. Sonra canım kış için biraz şeker falan, biraz da un. Bu sene un da yetmez belki.

Ve kürekteki harç büyük bir gürültüyle savrulur. Akşamın yedisi olmuştur ve iş paydos edilir. Hasan amca çok yorgundur ama yorgunluğunu pek aklına getirmez. Niye gelsin ki? yarın sabah saat dörtte kalkmayacaktır. O meydanda kendisininkiyle beraber yüzlerce bükük baş, yüzlerce namuslu ama mahzun umut görmeyecektir on gün. Ve tam on gün iş bulabilir miyim korkusuyla uykusu bölünmeyecektir. Çünkü daha tam on gün iş vardır.

İş hergün biraz daha zorlaşır, biraz daha ağır olmaya başlar, ve iş biter on gün sonra. Sıra paraları almaya gelmiştir. Biraz sonra tam 11 gün çalışmanın karşılığı alınacaktır. Tam 1100 lira. Hasan amca sevinçlidir. İşçiler taşaronun önünde sıraya dizilirler. En önde Hasan amca. Taşaron zarf içinde parayı uzatır. Hasan amca hemen bir köşeye çekilerek saymaya başlar parayı.. 800, 850,90... dokuzyüz diyemez çünkü zarfta 875 lira vardır. Taşaron 75 liradan hesap kesmiştir.

... Vay hınzır vay! 75 liradan gündelik kesmiş. Günde tam 11,5 saat durup dinlenmeden kürek sallamaya karşılık 75 liradan hesap kesmiş... Demek öyle deyyus! Sen şimdi görürsün... Der Hasan Amca ve taşarona doğru gelmeye başlar. Ama birden durur.

DİSK 'in BAYRAĞI ALTINA!

Tarih sınıf mücadelelerinin tarihidir. Bu kural köleci toplumdan bu yana bu şekilde gelmiştir. Ve kapitalizm kendisini tarihin mezarlığına gönderecek gücü de kendisi yaratmıştır. Bu gücün adı işçi sınıfıdır. Ve bugün yeryüzünün üçte birinde bu güç, sosyalizmin dipdiri bir gerçeklik olmasını sağlayarak iktidara gelmiştir.

Ülkemizde işçi sınıfı hareketinin yüzyılı aşkın bir mücadele tarihi vardır. 1872 yılındaki Kasımpaşa tersane grevi ile burjuvazinin korkulu rüyası haline gelen işçi sınıfı o günden bu yana korku kaynağı olmuştur. Burjuvazi Türkiye İşçi Sınıfını bazen kanla, bazen de sarı "sendikalar" yolu ile yolundan saptırmaya çalışmıştır. Fakat uzun mücadeleler sonucunda Türkiye İşçi Sınıfı ileri sendikal örgütlenmesi olan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nu yaratmıştır.

İşçi sınıfının örgütten başka silahı yoktur. Bugün bunun bilincinde olan işçi sınıfı her geçen gün daha fazla sayıda DİSK'in bayrağı altında toplanmakta ve ekonomik mücadelesini vermektedir. Türk-İş gibi patron yanlısı sendikaların ağalığına her geçen gün yeni darbeler indirmektedir. Aynı zamanda DİSK içindeki sosyalist işçilerin varlığı her geçen gün daha da artmakta.

Bugün Türkiye'de çocuk denecek yaşta dört milyon kişi her türlü ekonomik ve demokratik haklardan yoksun patronların "insafına" terkedilmiştir. Burjuvazinin ekonomik baskı ve siyasi şartlandırmaları genç işçileri ve çırakları alabildiğine sefalete ve yoksulluğa itmektedir. İşçi sınıfının nöbet değiştiricileri olan genç işçilerin ekonomik mücadelesine destek olmak DİSK'in mevcut etkinliğini bir kat daha arttıracaktır. Sendika ve sigorta hakkımızın alınmasında, iş güvenliğimizin sağlanmasında ileri bir adım olacaktır.

Ekonomik ve demokratik haklarımızı almak için DİSK'in BAYRAĞI ALTINA!

Hasan amcalar sosyalizmde kurtulacaktır

Dur canım! Belkide yanlışlık olmuştur. Öyle ya sende, koca zengin adam benim 275 liramı yiyecek değil ya...

Ve zarf elinde döner taşaronun yanına.

- Bey, bu para 275 lira eksik.

- Eksik mi? Şuna bak. (Birden bağırır taşaron.) Çok bile moruk. Ne iş yaptınki az diyorsun?

- Ama bey 100 liradan kesişmiştik.

- Ben onu bunu bilmem!

Der ve arkasını dönerek uzaklaşır taşaron. Öfke yayından çıkmış bir ok gibidir. Hasan amca "amma neylersin" demekten kendini alamaz. Dövemezsin bile adamı. Ve uzaklaşır yavaş yavaş Hasan amca.

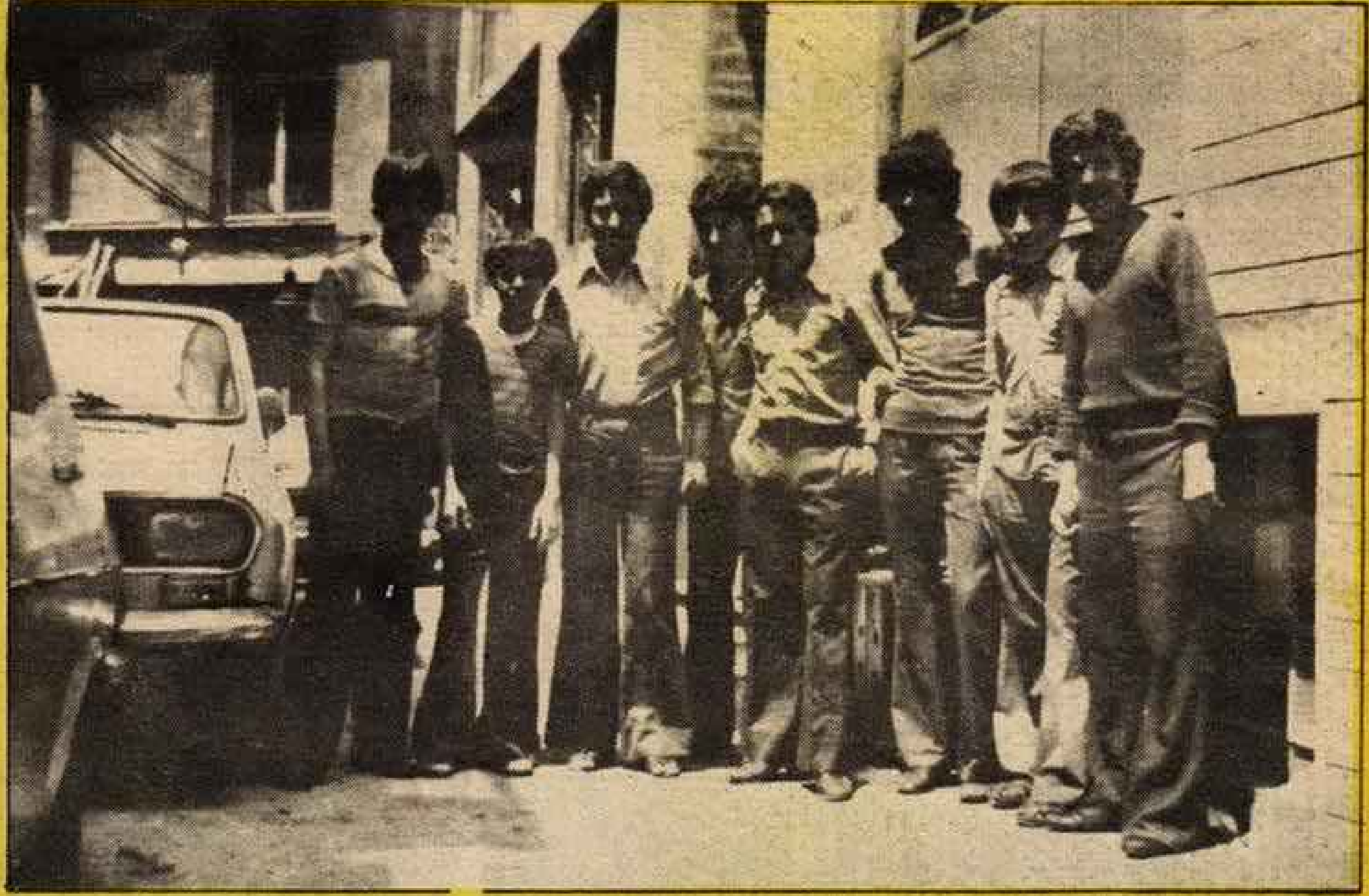
Hasan amca bundan sonra ne yapmıştır, köyüne mi dönmüştür, yoksa çalışmaya devam mı etmiştir, bilmiyoruz? Bildiğimiz bir şey var. Hasan amcanın başına gelen bütün düşeş işçilerinin başına gelen veya gelebilecek şeyler. Hepsinin derdi aynı. Düşeş atmak! Yani iş bulup çalışmak. Nasıl olursa olsun, parası az işi zor., önemli değildir bu mevsimlik, bu göçebe düşeşçiler için. Çünkü gözleri daima onların üzerinde bulunan anası, babası, çocukları vardır köyünde. Ve hayallerinde küçük bir toprak, bir çift öküz ve saban...

Ne garip değil mi düşeş ismi? Yani işçi pazarı. Bu hayatı yaratanların meta olduğu pazar yani. Hayatı sen yaratacaksın ama pazarda işgücünü yok pahasına satacaksın. Ve senin yükselttiğin yapıda; koca bir göbeğin kafası, içerde pipo tüttürüp, metresleriyle oynaşacak, viskisini yudumlayacak ve sen yine açlık, yine yokluk içinde yaşacaksın.

Sen Hasan amca, sen Kürt Bekir, sen Civan Ahmet kardeşim!.. Sizler Günün kimin hesabına doğduğunu bilmeyenler! Artık görün gerçekleri, uyanın uykudan!

Bu ne sizin kaderiniz ne de şanssızlığınızdır. Bütün bunların sebebi yıllar boyu bizi iliğimize kadar sömürüp, açlığa, sefalete sürükleyen Koçlar, Sabancılar, Polatlardır. Kısacası tekelci parababalarıdır. Bütün bunlar bize kölelik zincirini kırdırmak istemeyenlerin yaptıklarıdır. Bütün bu pisliklerin, bu sömürü ve talanın bu vurgunun sebebi kapitalist düzendir. Artık uykudan uyanın! Uyanın ve nasırlı ellerinizi artık sıkın çatlayasıya ve hep beraber vuralım bizi mahvetmek isteyenlere! Vuralım açlığımızın, sefaletimizin, ezilmişliğimizin sebebine. Çünkü bizler... Bizler kıracağız zulmün boyunduruğunu.

GENÇ İŞÇİLER GENÇ İŞÇİ BÜROLARINA!

— Sınıf mücadelesinde her geçen gün daha bilinçli olacaklar.

Geçen sayımızda işçi sınıfı ve emekçi halkımızın genç kuşaklarının sendikalaşma sürecinde nasıl bir yol izleyeceklerini anlatmıştık. Bu sayımızda genç işçi bürolarının işlevlerini açacağız.

Ülkemizde resmi istatistiklere göre dört milyon çocuk ve genç çalışmaktadır. Aslında bu sayının bir de resmi olmayan yüzü vardır ki o bu alanda (Sanayi bölgelerinde, esnaflarda) çalışmanın ne kadar önemli olduğunu bize gösterir. Sanayii bölgelerinde irili ufaklı yüzlerce işyerinin karmaşık yapısı, burjuvazinin bu alanlarda koyduğu yasal engeller bu alanda örgütlenmenin klasik yapısını da bozmaktadır. Bu konuyu biraz daha açacak olursak klasik örgütlenmenin buralarda geçersiz olduğu hepimizce daha iyi anlaşılacaktır. Sanayii bölgelerinde "politik denetim" yoktur. Politik denetim o sanayii bölgesindeki sendikalaşma sürecini hızlandıracağı gibi sosyalist genç işçilerin de yetişmesini sağlayarak bu bölgelerdeki "siyasi eldeğmemişliği" ortadan kaldıracaktır. Bu sayede mücadelenin sonucunu belirleyecek genç işçiler kendileri adına konuşanlarla değil, bizzat kendileri burjuvaziye karşı mücadele edeceklerdir. Fakat Bu "politik denetim"i sağlayacak olan örgütlenme tarzı ne olmalıdır sorusunu cevaplayacak tek olgu: GENÇ İŞÇİ BÜROLARI olacaktır.

Genç İşçi Büroları sanayii bölgelerinde açılacak ki; Ankara, İstanbul ve Çorum'da bu bürolar görevlerine başlamışlardır. Genç İşçi ve çırakların o sanayii bölgesindeki sorunlarına ön ayak olacaklar ve sorunların çözümü doğrultusunda çaba sarfedeceklerdir. Genç İşçi büroları aynı zamanda DİSK'e bağlı sendikalarla ilişkiye geçerek o iş kolundaki işçilerin ilgili sendika ile bağlarını kurarak DİSK'in BAYRAĞI ALTINA şiarının hayata geçmesini sağlayacaktır.

Genç İşçi Büroları siz genç işçi ve çırakların iş saatleri dışında kalan vakitlerinizi en iyi şekilde değerlendireceğiniz yerler olacaktır. Bir yandan sorunlarınızın tartışıldığı ve çözümlerin getirildiği yerler olurken bir yandan da sosyal ve kültürel faaliyetlerin yapıldığı yerler olacaktır.

Genç İşçi Büroları genç işçi gazetesinin genç işçi ve çırakların sorunlarına daha fazla eğilmesini sağlayarak somut çözüm yolları gösterebileceklerdir. O sanayii bölgelerindeki iş yerlerine uygun komiteler oluşturulacak ve böylece GENÇ İŞÇİ TEZGAH BAŞINDA genç işçi ve çıraklara yol gösterecektir.

Genç İşçi Büroları sosyalist genç işçilerin yetişmesini sağlayarak her sanayii bölgesinde Sosyalizmin örgütsel nüvelerinin atılmasını sağlayacaktır. Genç İşçi ve çırakların bilimsel sosyalizmi öğrenmeleri ile EKONOMİK BASKILARA karşı mücadele etmek kolaylaşacaktır. Aynı zamanda Burjuvazinin bugüne kadar sürdürdüğü ve bir ölçüde de başarabildiği SİYASİ ŞARTLANDIRMALAR Genç İşçi Büroları sayesinde kolayca kırılacaktır. Sendikalarda bu bölgelerde Genç İşçi Büroları sayesinde daha kolay bir şekilde örgütsel olarak girebilecektir.

Ve GENÇ İŞÇİ BÜROLARI sosyalizme giden yolda birer kilometre taşı olacaklardır.

Her sanayi bölgesinde bir GENÇ İŞÇİ Bürosu!

Ayşe EKİCİ

Yeni öğrenim yılıyla birlikte ortaöğrenim başladığı günlerde yaşıyoruz. Bir süre önce de ilkokullar öğrenime açılmıştı. Herkeste bir heyecan, hareketlilik var bugünlerde. Hepimizin çocuğu, kardeşi veya bir yakını, ya okula yeni başladı ya da devam ediyor.

Her öğretim yılında olduğu gibi bu yıl da, okula çok iyi şartlarda başlayanlar olduğu gibi, kötü şartlar altında yeni öğrenim yılına girenler de var.

Hele artan bu hayat pahalılığında, bir öğrencinin ailesine getirdiği yükümlülükler gerçekten ağır oluyor. Fakat, yeni şeyleri öğrenmesi, geleceğini güvence (!) altına alması, kendi çektikleri sıkıntıları çocuklarının çekmemesi için, onca zorluk pahasına da olsa aileler, kızlarını-oğullarını okula gönderiyorlar, onlara eğitim için olanaklar yaratmaya çalışıyorlar!

Fakat eğitim için olanaklar, ha deyince, insanlar istiyor diye yaratılabilecek bir şey değil. Çünkü, eğitim de, ondan yararlanma hakkı da belirli bir kesimin tekelinde.

Egemen sınıflar emekçileri rahatça sömürebilmek için eğitimden yoksun bırakmaya çabalıyorlar. Hep kendilerinden yana dönen sömürü tekeri tersine dönmesin, genç kuşaklar, insanlığın nasıl daha mutlu yaşayabileceğini öğrenmesinler diye çabalıyorlar.

Bugün sayıları dört milyona yaklaşan çocuk okula gidemiyor. Nüfusumuzun yarısına yakın kısmı okuma-yazma bilmiyor.

Var olan eğitim kurumlarından, olanaklarından yararlananlar çoğunlukla belirli bir kesime mensup insanlar.

Yasalar eğitimde fırsat eşitliğinden bahsettiği halde işçi ve köylü ailelerden çocuklarının öğrenimini sürdürebilenler pek az. Çünkü okumak için para gerek. Paran kadar okursun bu düzende.

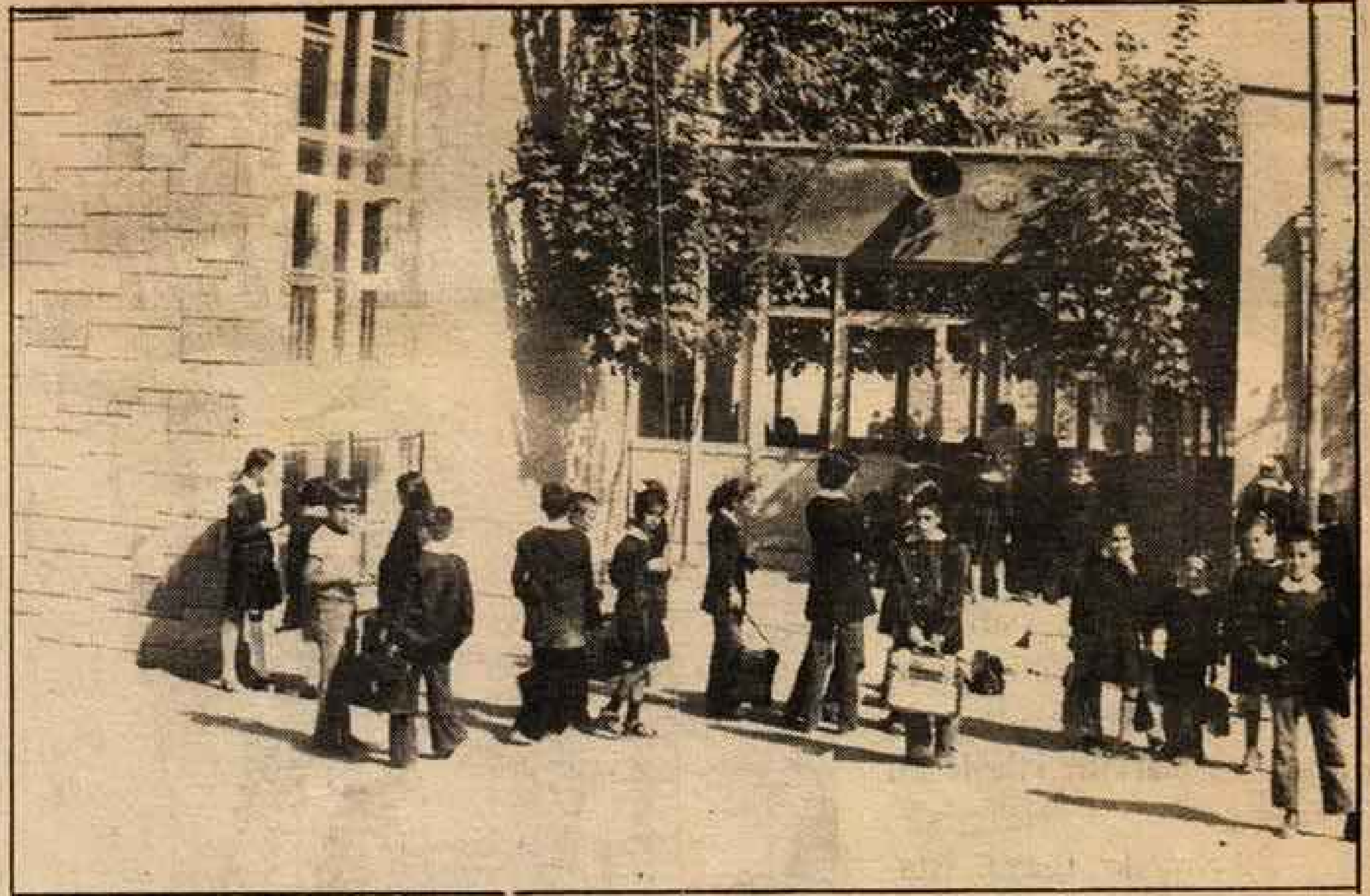
Oysa eğitim, daha mutlu bir insanlık yaratabilmenin aracı olduğu zaman, sömürünün ortadan kalktığı toplumda varolduğu zaman gerçek anlamını bulacaktır.

Eğitim en genel hatlarıyla böyle ülkemizde. Kadınların durumu daha da ilginçtir, bu genel görünüm içinde.

Genel olarak eğitimden yararlanma oranı düşük olmakla birlikte, eğitimden yoksun kitlelerin çoğunluğunu kadınlar oluşturuyor. Örneğin, Türkiye'de kadınların %45'i yani her 100 kadından sadece 45'i okur yazar. Kadınların erkeklere oranla geri kalması sadece okur-yazarlık değil her eğitim düzeyinde sürüp gitmekte. Eğitim düzeyi yükseldikçe kadın-erkek arasındaki eğitim farklılığı artmaktadır. İki cinsiyet arasındaki eğitim farklılığının en aza indiği alan yine okur yazarlık olmaktadır.

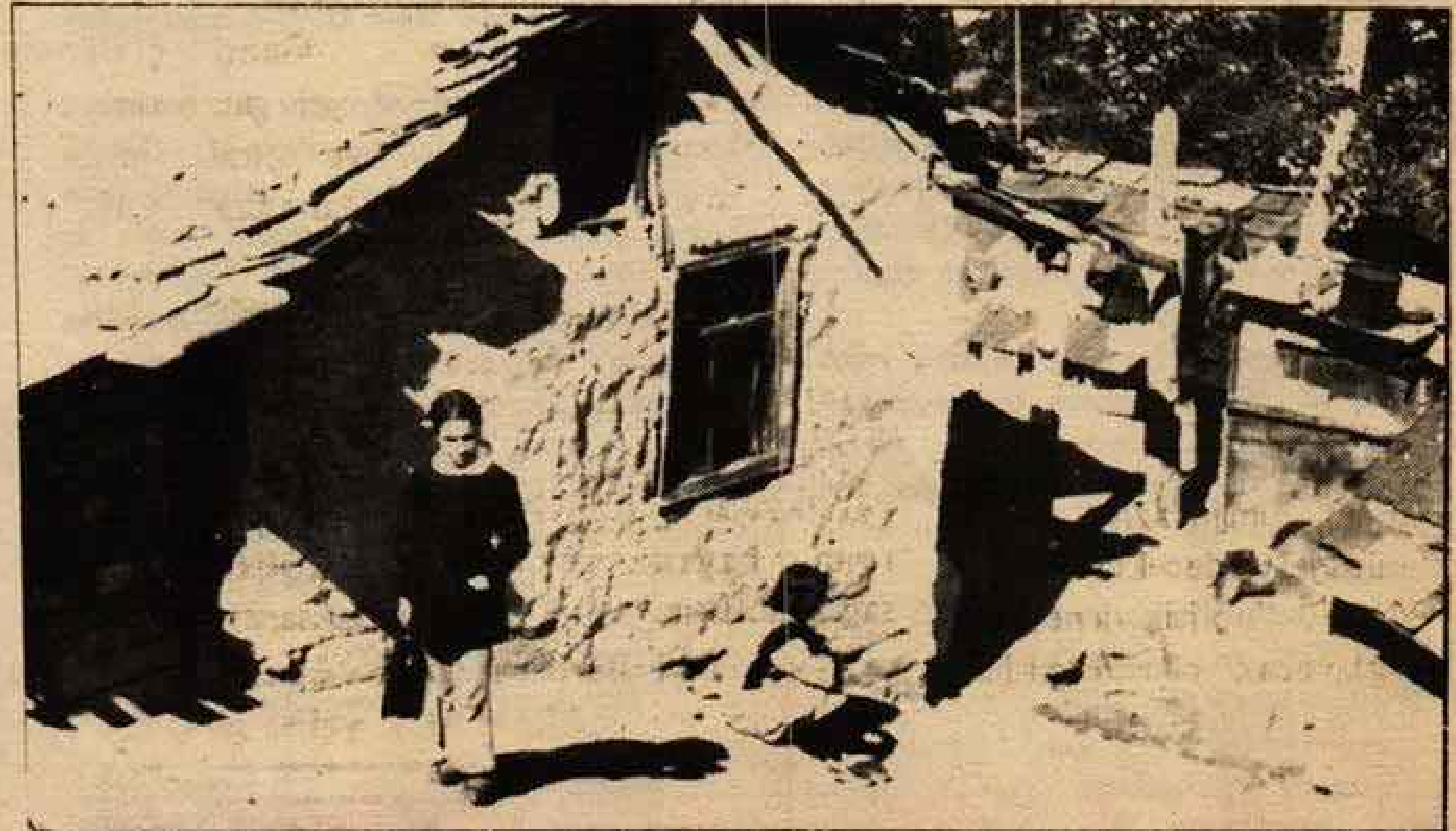
Genel olarak düzeyi düşük olan eğitim içinde özellikle kadınların bu durumu elbette raslantı değil. İstenen bir şey. Çünkü, hep arzulanan kadının iyi bir eş, iyi bir anne olması. Bundan öte birşey istenmiyor kadınlardan.

Kadın ve eğitim: İşte egemen sınıflarca yanyana gelmemesi gereken iki kavram. Eğitilmemesi gerekir kadınların. Eğitilmemeli, aydınlatılmamalıdır kadınlar. Çünkü nüfusun yarısı karanlık içinde olursa, diğer yarısını el altında tutmak kolaydır onlara göre. Oysa bilmiyorlar ki KARANLIKLARDA DA UYANILIR...

Sorunlarla dolu yıllar bekliyor.

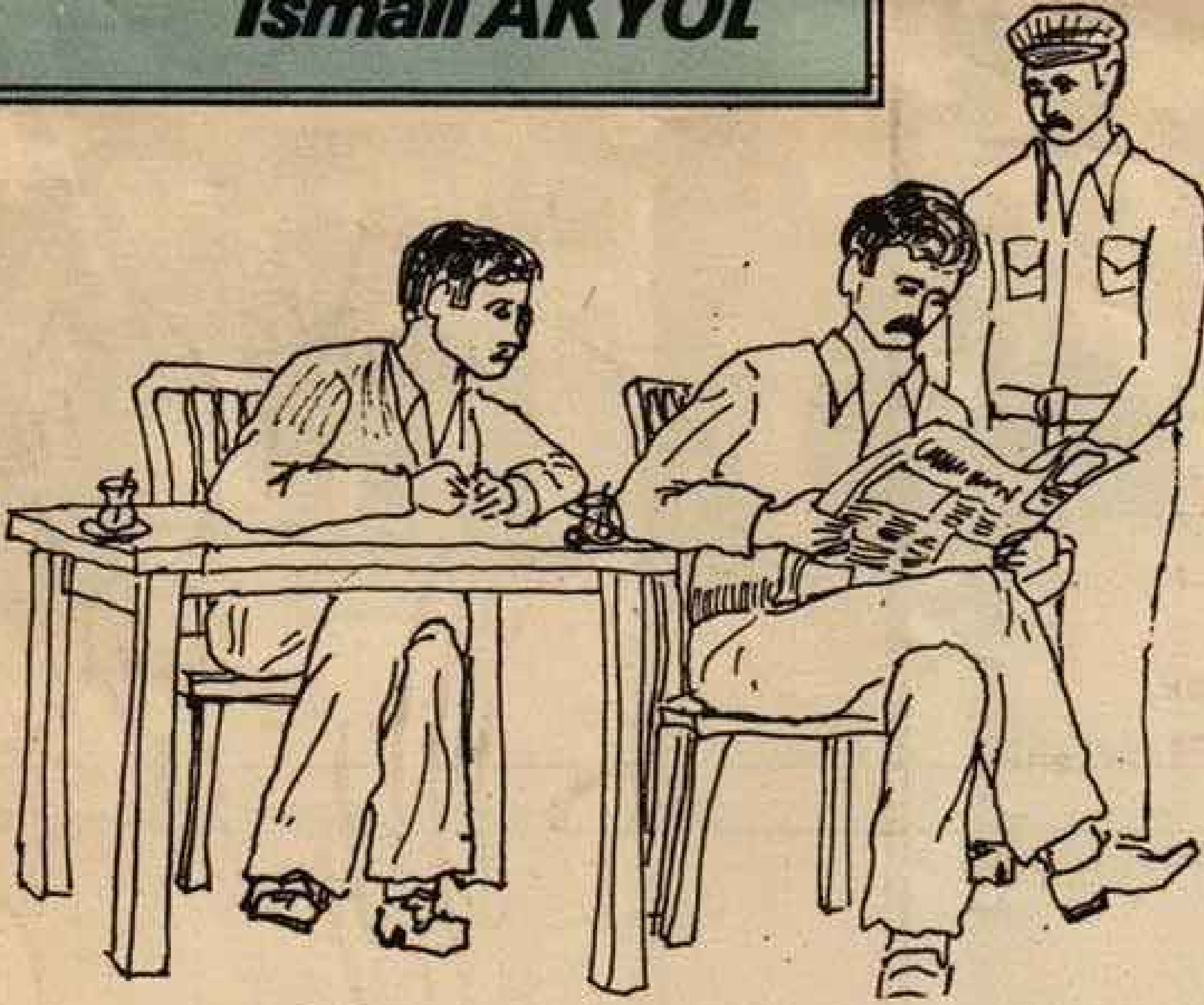
KARANLIKLARDA DA UYANILIR...

Kız çocuklar: Onlar da okula gitmek istiyor

KÖY SOHBETLERİ

İsmail AKYOL

Gençlik Üslere Hayır diyor!

Akşama doğru işten dönen gençler, genellikle kahvede toplanıyorlardı. Beş-on kişi, Veli'nin etrafına birikmiş, siyasetten bahsediyorlardı. Aniden çıkan Ahmet:

- Bak sana şehirden ne getirdim Veli, dedi.

- Ne getirdin?

- Sana gazete aldım. Cumhuriyet Gazetesi. İyi bir Gazete almış mıyım?

- Almışsın! Fakat Cumhuriyet okuyacağımı nereden bildin?

- Gazete satan dükkana gittim. "Bana bir gazete ver" dedim. Adam "hangi gazeteyi vereyim" dedi. Ben de "hangisi iyi ise onu ver" dedim. Adam dedi ki: "Kardeşim gazetenin iyisi kötüsü okuyanın fikrine göre değişir. Okuyacak adam sağcı mı, solcu mu?" Ben de: "Orasını bilmem ama fakirlerin tarafını tutuyor, zenginlere karşıdır" dedim. "Öyleyse solcuymuş, sana Cumhuriyet Gazetesi vereyim" dedi. Bunu verdi.

- Peki, sağol Ahmet!

- Oku da dinleyelim!F Bakalım ne havadisler varmış?

- Peki okuyorum; "Bazı ABD üslerinin geçici statüyle faaliyete geçmesi bekleniyor. Sosyalist Gençlik Birliği "Ecevit Hükümeti Yurt topraklarını pazarlık masasına sürmekte beis görmüyor" dedi.

Veli başlığı böyle olan haberin tamamını okudu. Fakat gençler pek birşey anlamadılar. Ramazan hemen atıldı:

- Yahu Veli, okuduğun haberden pek birşey anlayamadık. Okuduğunu şöyle bize bir izah etsene!

- Olur, izah edeyim. Şimdi, daha önceden beri Türkiye'de Amerika Birleşik Devletleri'nin askeri üsleri vardı. Bundan üç yıl önce, ambargodan ötürü, yani Amerika bize silah satışını durdurduğu için bu üslerin faaliyeti durduruldu. Şimdi ambargo bazı şartlarla kaldırıldı. Bu şartlar arasında üslerin açılması da var.

- Yani üslerin açılmasını Amerika'mı istiyor?

- Evet!

- Halla, halla! Amerika nerde, Türkiye nerde! Türkiye'deki üslerin Amerikaya ne faydası varmış yahu?

- Faydası şu: Bir defa Türkiye Dünya'nın önemli bir bölgesinde. Kuzeyinde Bulgaristan, Romanya, Sovyetler Birliği gibi sosyalist ülkeler var. Güneyinde Ortadoğu bölgesi var. Yani Arap devletlerinin bulunduğu bölge. Burası Dünya'nın en zengin petrol bölgesi. İşte üsler vasıtasıyla Amerika, buraları gözetliyor. En başta Sovyetler Birliğine karşı bu üslere silah ve savaş malzemeleri yığıyor. Üsleri aynı kendi toprağıymış gibi kullanıyor yani. İcabında hangi tarafa saldıracak olsa, uçaklar doğrudan bu üslerden kalkacak.

- Yahu hani diyorladı ki, bu üsler Türkiye'nin savunmasına yardım ediyor?

- Ne savunması kime karşı savunuyorlarmış ki?

- Dün buradakahvede gene bu mevzuyu konuştular da, Kel Omar dedi ki; "Allaha çok şükür Amerika bizim dostumuz, bizi koruyor. Amerika bizi korumasa, Rusya bir saat içinde tüm Türkiye'yi mahveder."

- Amerika, Kel Omar gibi sömürücülerin dostudur. Bizim dostumuz değil! Çünkü Amerika dünya'nın en büyük sömürücü devleti. Onun için sermayedarların, patronların, fabrikatörlerin Kel Omar gibi ağaların dostudur. Ama bizim gibi alnının teriyle geçinen işçilerin, köylülerin, emekçilerin düşmanıdır. Sömürücüden emekçiye dost olur mu?

- Peki Amerika olmasa Rusya bize saldırmaz mı?

- Bakın! Bir defa onun adı Rusya değil, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğidir. Rusya Sovyetler Birliğindeki Cumhuriyetin adıdır. Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye saldıracağı ise Kel Omar gibi sömürücülerin yalanıdır. Neden derseniz, çünkü; Sovyetler Birliği sosyalist bir Ülke'dir. Yani orada ABD'deki gibi devlet sömürücülerin devleti değildir. Orada işçiler, köylüler, emekçiler iktidardadır. Orada sömürücüler ağa, patron yoktur. Böyle bir Devlet başka bir ülkeye saldırmaz. Sosyalist ülkelerin savaşa ihtiyacı yoktur. Savaşı, Amerika gibi emperyalist, yani başka ülkelerisömüren büyük sömürücü devletlerin işidir.

- Yani Sovyetler Birliği Türkiye ile barış taraftarı mı?

- Sovyetler Birliği tüm Dünya'da barış taraftarıdır. Dünya barışı için en çok uğraşan Sovyetler Birliği' dir. Dış politikasındaki ilkelerinden biri tam bir silahsızlanma ve kalıcı bir barış sağlamaktır. Sovyetler Birliği'nde Savaş propagandası yapmayı Anayasa yasaklamıştır. Savaş propagandasını kanunla yasaklayan bir ülke, başkasına saldırmak taraftarı olabilir mi?

- Başından beri Veli'nin konuşmasını dikkatle dinleyen Ahmet:

- Yani Veli senin konuşmanda şunu anladım ki, Amerika sömürücülerin devleti, onun için buradaki sömürcülerin dostu, bizim düşmanımız. Halbuki Sovyetler Birliği işçilerin, devleti, onun için halkın dostu, sömürücülerin düşmanıdır. Kol Omar onun için Amerika'ya dost, Sovyetlere düşman diyor, değil mi?

- Evet! İşte bunun için sosyalist gençler üslere karşı çıkıyorlar. Gazete yazıyor ya: Sosyalist Gençlik Birliği Genel Sekreteri Vural Çakır bir bildiri yayınlamış. Üslerin yeniden faaliyete geçmesine karşı çıkmış. Ecevit hükümeti, yurt topraklarını pazarlık masasına sürüyor demiş! Buna karşı mücadele edeceğiz demiş!

- Yahu, Demirel için. Amerikanın adamıdır diyorlardı. Desene bu Ecevit de Amerikanın adamıymış!

Okuyuculardan

GREV GÖZCÜSÜ

Babam grev yapıyor.
Beni de götürdü babam grev yerine.
Grev yerinde bir sürü baba,
davul, zurna, halay,
bir sürü de arkadaş var, benim yaşımda.

Bir önlük giydi babam, durdu fabrika kapısında.
Üzerinde bir yazı var önlüğün, kocaman.
Okumasını bilmiyorum ben, bir okula başlasam..
Babama sorarım ne yazdığını, babam bilir okumasını.

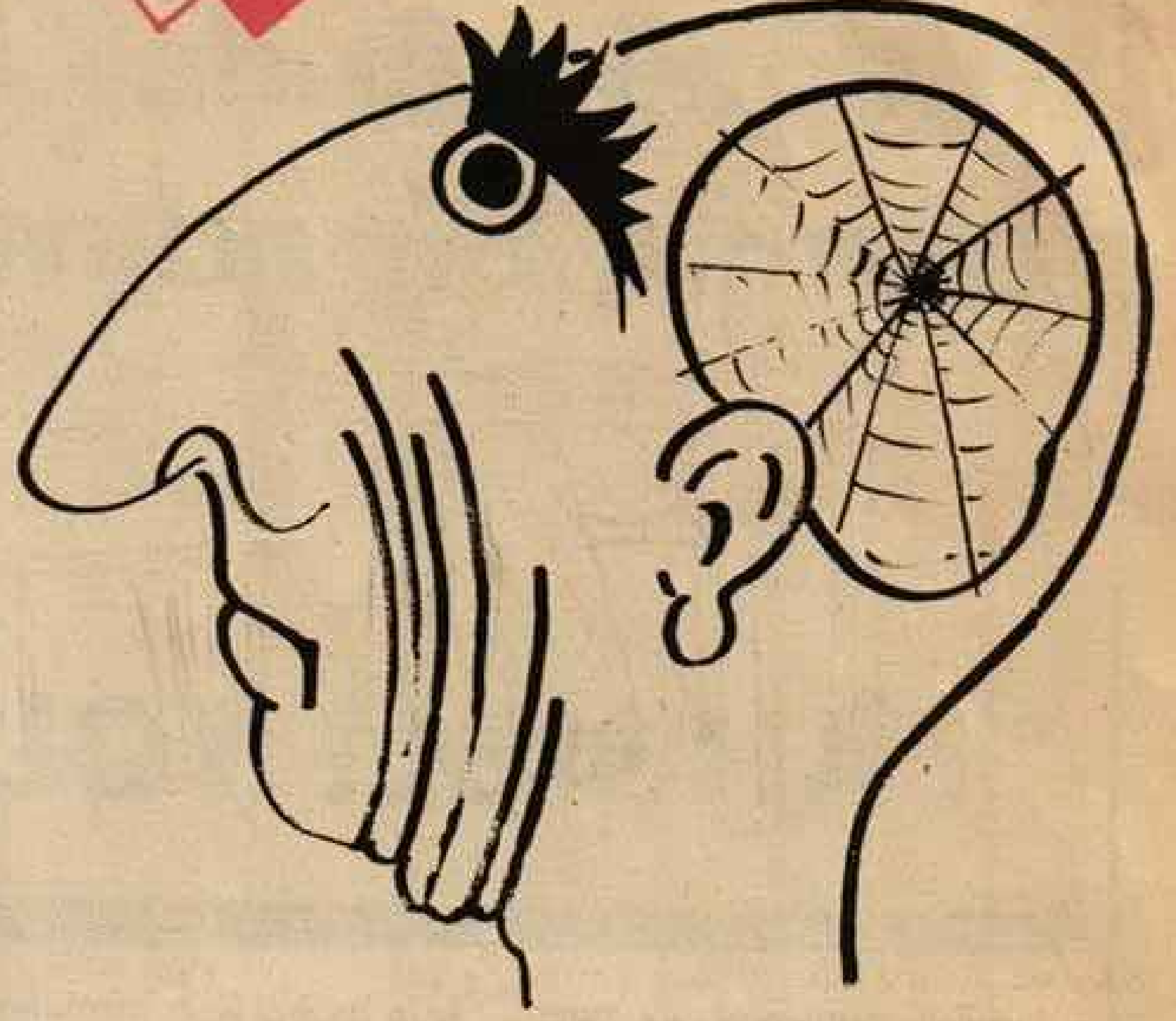
Okumak biliyor babam, ama yakınır durmadan,
babamın parası yoktu der, okutup adam edemedi beni.
Adam olmak, ne? İşçi olmak ne?
Adam değil mi şimdi babam? Bunu soramadım kendisine.

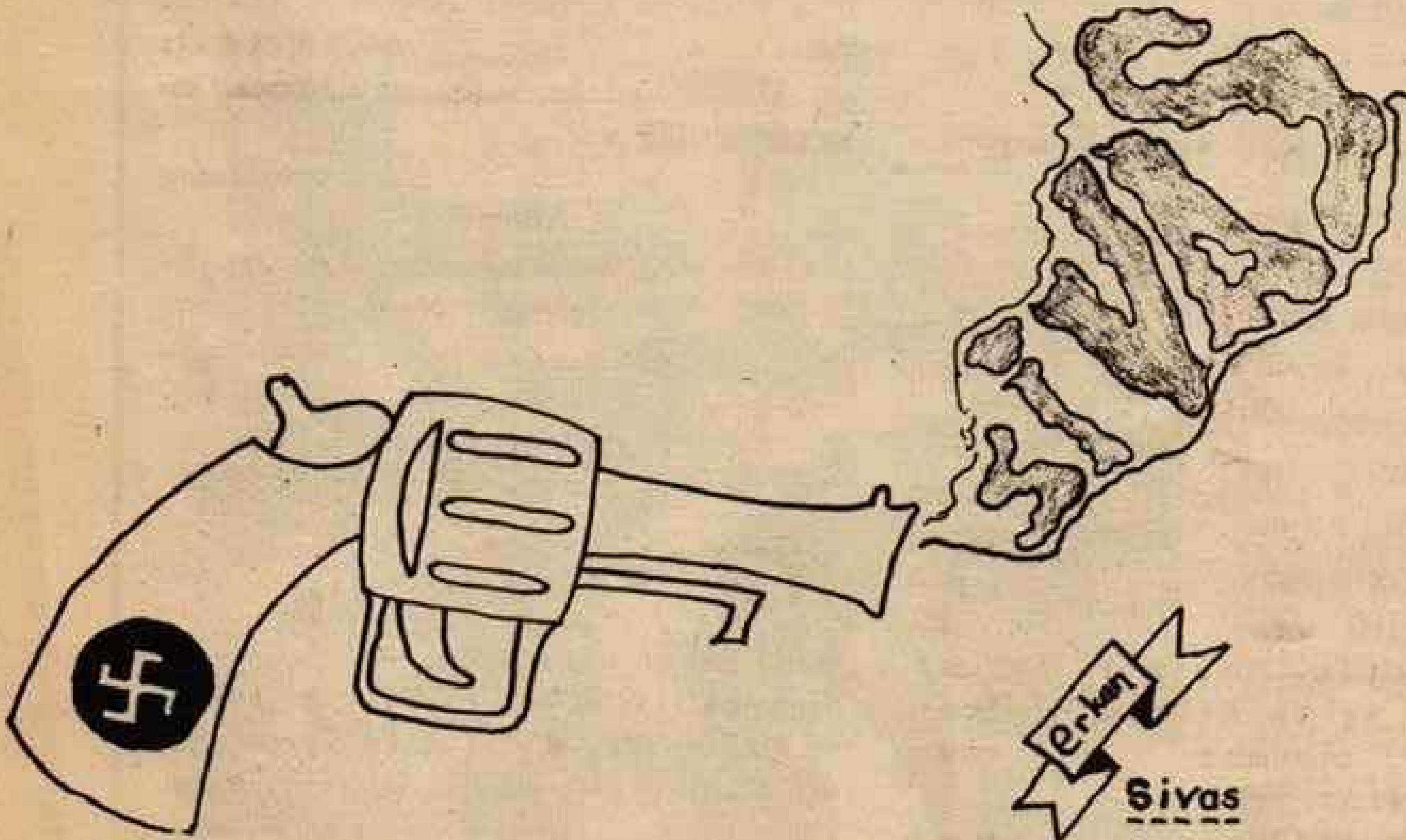
Olsun, okumak biliyor ya babam,
bilir giydiği önlüğün üzerinde ne yazdığını.
"Grev gözcüsü" yazıyormuş. Ne güzel okudu babam.
GREV GÖZCÜSÜ

Bellerim bu yazıyı ben,
tutarım aklımda hep, okurum akşama kadar,
sonra nerde görsem bir daha bu yazıyı,
okurum kolayca, "Grev Gözcüsü"

Sonra, okula başladığım zaman,
ben okumak biliyorum derim herkese,
okurum "Grev Gözcüsü" yazısını övünçle.
Yaşasın grev, yaşasın babam.

İnci ÇELİKER - ISTANBUL

zafer türküsü

Birgün duracak gözyaşların
Kırılacak yoksulluğu, zulmün zinciri
Bağımsızlık türküleri söylenecek
Fabrikalarda tarlalarda
İşçiler, köylüler, çıraklar
Tek yumruk halinde
Yürüyecekler zafere
Zaferi hazırlayan Parti!
Hücum emri veriyordu proletaryaya
Proletarya nasırlı elleriyle
Kan kusturuyordu düşmana
Düşman zalim, düşman canavar
Proletarya aman vermiyordu düşmana
Dalgalandırıyordu fabrikalardan
sosyalizmin bayraklarını

NİYAZİ KAYA
ADANA

Daha güçlü bir GENÇ İŞÇİ için okuyucularla elele!

Ulaşım sorununun çözümünde olumlu bir adım: "TAHSİSLİ YOL"

Gün geçmiyor ki gazetelerden bir trafik kazası haber okumayalım, trafik kazalarında canlarını yitiren kişilerin adlarını radyodan, televizyondan duymayalım. Her yıl binlerce insan trafik kazalarında ölüyor, sakat kalıyor. Yalnız 1977 yılında 58.000 trafik kazası olmuş Türkiye'de. Trafik sorunları bu kadarla kalmıyor. Büyük kentlerimizde ulaşım sorunları hala çözülebilmiş değil. Özellikle sabah erken saatlerde ya da akşam üstleri bir yerden başka bir yere gidebilmek için saatlerce duraklarda beklemek gerekiyor bu kentlerimizde. Belediye otobüsleri sayıca çok yetersiz olduğundan halk dolmuşlara, bazan da taksilere para vermek zorunda kalıyor. Hele benzine yapılan son zamdan sonra dolmuşlara binmek iyice zorlaştı, taksilerin ise, yanına bile yaklaşılmıyor. Emekçi halkın yararlanabileceği tek taşıt belediye otobüsleri. Onlar da yeterli sayıda olmadığı için çoğu kez binmeye olanak yok.

Ankara Belediyesi tarafından Ekim'de bir bölümü açılan Otobüs Özel Yolu Ankara'nın trafik sorunlarına az da olsa bir çözüm getirecek. Daha önce tüm hatlarda ve tüm uzaklıklar için eşit ücret uygulamasına geçilmişti. Bu da genellikle şehrin uzak mahallelerinde oturan emekçi halkın yakın yerlerde oturanlarla aynı ücreti ödemesini sağlamıştı.

Ankara'nın bazı yollarında trafik öylesine sıkışık olur ki neredeyse yayalar otobüslerden daha hızlı giderler buralarda... Sayıları hızla artan özel otomobiller trafik sıkışıklığının en önemli nedenlerinden biridir. Halktan toplanan vergilerle yeni yollar yapıp, buralardan özel araçların rahat rahat geçmesini sağlamaktansa bu yollarda taşınabilecek insan sayısını artırmak daha iyi bir yoldur. Bu da ancak toplu taşımacılıkla sağlanabilir. Yüz kişiyi özel araçlarla ikişer ikişer taşımak için 50 özel araç gerekir. Bunlar da bir otobüsün kapladığı alanın 12 katını kaplar. Üstelik bu durumda 50 ayrı motor benzin yakmakta, havayı kirletmekte, gürültü etmektedir. Tüm bunları insanları toplu taşıyarak önlemek mümkün.

Otobüs Özel Yolu'nu yalnız otobüsler kullanabileceği için hızları oldukça artacak. Böylelikle eskiden bir saatte alınan yollar yarı yarıya kısalarak yarım saatte alınabilecek. Otobüslerin hızı iki katına çıkınca yaptıkları sefer sayısı da artacak. Sıkışık hatlara ek otobüs seferleri koymak soruna çözüm getirmiyor. Bu sadece yolları daha da sıkıştırmaya yarıyor. Alınacak yeni otobüslerin otobüs sıkıntısı çeken gecekondu mahallelerine verilmesi daha iyi olacaktır. Otobüslerin hızının artmasının yanında özel yolu diğerlerinden ayıran parmaklıklar olur olmaz yerlerden tehlikeli biçimde karşıdan karşıya geçişleri engelliyeceği için kazaları da bir ölçüde önleyecektir.

Otobüs Özel Yolu'nun yapımı tüm ulaşım sorunlarının çözümünü sağlamıyor elbette. Yayaların güvenliğinin sağlanması için alt ve üst geçitler yapılması, şehrin merkezindeki trafik yükünü hafifletmek için çevre yolları yapımına gidilmesi, merkezi yerlere park yerleri yapılması gibi önlemlerin alınması gerek. Sorunların daha köklü çüzümü için metrolar yapılması gerek. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği büyük kentlerde metro yapılması için çok uygun koşullarla yardım etmeyi önermiştir. Bu yardımlardan yararlanılmalı, büyük kentlerimizde ulaşım sorunlarının kalıcı çözümüne yarayacak önlemler alınmalıdır.

Bu önlemler belirttiğimiz gibi toplu taşımacılık doğrultusunda olmalıdır. Şurası da belli ki trafik sorununun, ulaşım sorununun tümüyle çözümü ancak insan hayatına ve emekçilerin refahına herşeyin üstünde değer veren, kârı sözlüğünden silmiş bir düzende, SOSYALİZM'de gerçekleşebilir.

Göstermelik olarak kalmamalı

SAĞ MUHALEFET'İN BAŞLARI NE ALEMDELER

DEMİREL KONGRELER VASITASIYLA ÇIKTIGI GEZİLERDE HALKA DERTLERİNİ ANLATIYOR.

(AMERİKAN US'LERİ AÇILDI – Gazeteler)

Mizah

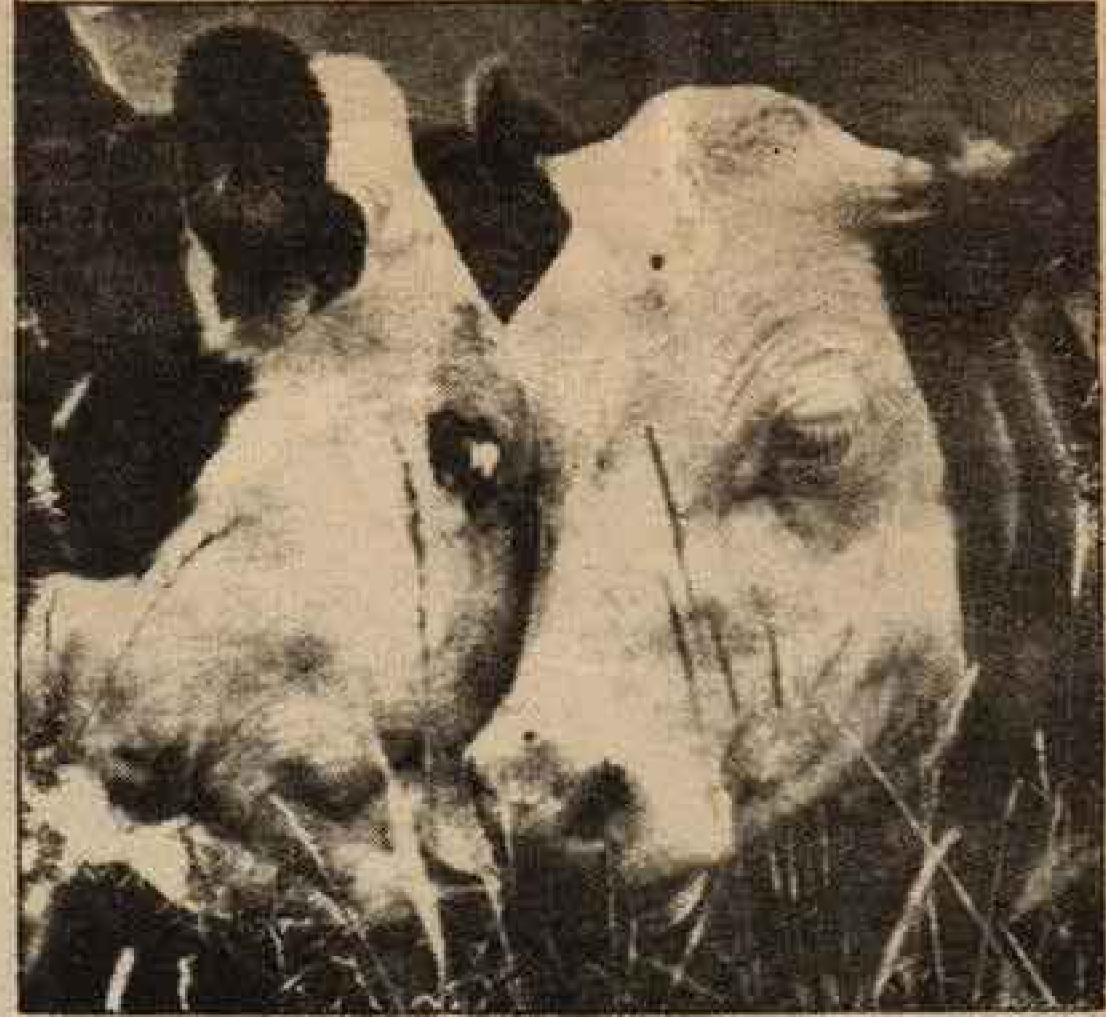

Fareler

Bakanlığımıza bağlı Merkez Bankası'nın kasalarındaki paralar "MİLLİ FARELER" tarafından yenilerek bitirildiğinden "ULUSAL FARELERİMİZ" açlıktan ölmek tehlikesi ile karşı karşıya kalmışlardır. Bu nadir "HAYVAN"ları nesilleri tükenmeden kurtarabilmek için yüksek faizle iyi cins kağıt para aranmaktadır. İlgililerin bakanlığımıza şahsen başvurmaları duyurulur.

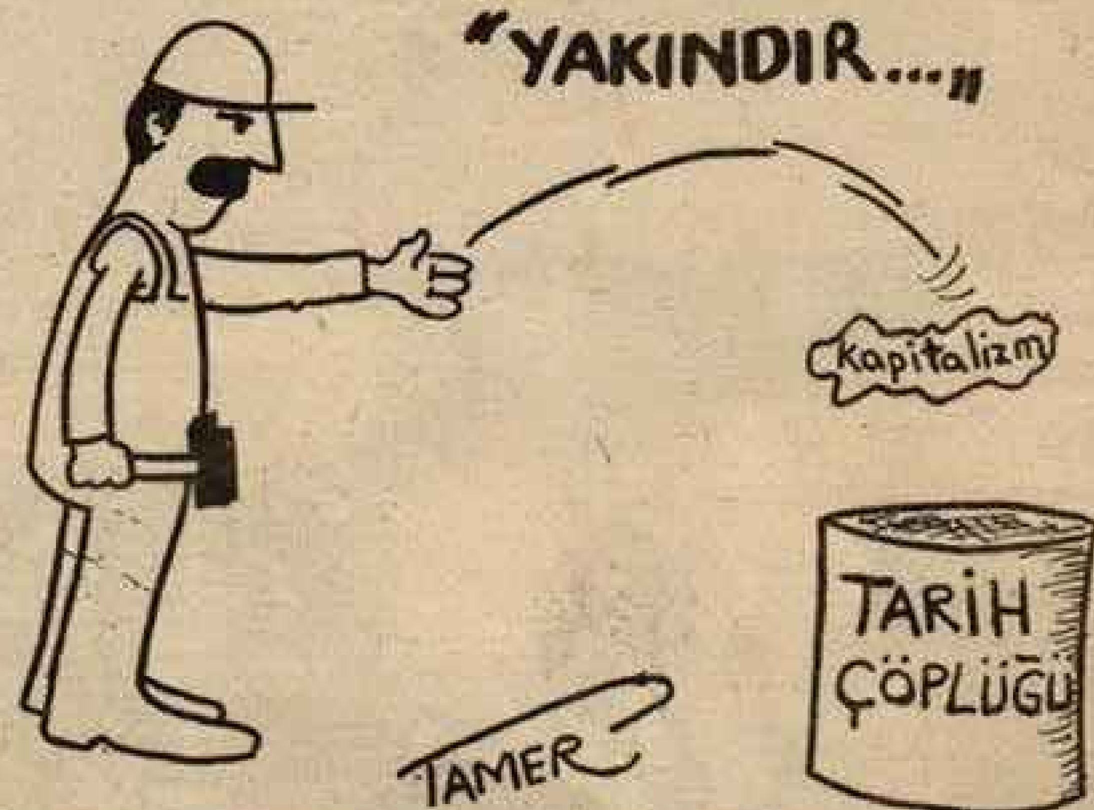
PARA BAKANLIĞI
Para arama dairesi ......

Otlak aranıyor

Federasyonumuza üye olan "BÜYÜKBAŞ HAYVANLAR" ve özellikle "İNEKLERİMİZ" çok, daha çok, çok çok, çatlayana kadar yiyememekten şikayetçiler. Bu durumun tek sebebi elimizdeki otlak stoklarının kendimize göre yetersiz oluşundandır. Bu durumu göz önüne alarak ne kadar otlak, arazi, toprak, ülke, kıta vs.. falan almak istiyoruz. Pek tahmin etmiyoruz ama böyle kıyıda köşede kalmış bizim göremediğimiz yenilecek ve de sömürülecek yerler varsa, federasyonumuza bildirilmesi rica olunur.

İNEKLERİ MUHAFAZA FEDERASYONU
İMF

Sahibi: Oğuz Önderer • Sorumlu Müdür: S.Kargın • Adres: Çankırı Cad. Çiçek Sok. 6/2A Ulus Ankara • Yazışma adresi: İnkilap Sok. 5/11 Kızılay - Ankara • Abone: 6 aylık: 25 , 12 aylık 50. TL. Yurt dışı iki katıdır. • Dizgi ÇIĞ yayıncılık, Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri, ANKARA